

תפ"ח 52291/10/20 - מדינת ישראל נגד אחמד אבו נאמוס

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 52291-10-20 מדינת ישראל נ' אבו
נאמוס(עציר)

כבוד סגנית הנשיאה, השופטת יעל רז-לוי - אב"ד	בפני
כבוד השופטת גילת שלו	
כבוד השופט אהרון משניות	
מדינת ישראל	המאשימה:
ע"י ב"כ עו"ד ענבל חיים - פמ"ד פלילי	בעניין:
	נגד
אחמד אבו נאמוס	הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד אכרם חסונה	

גזר דין

א. כללי

הנאשם הוא תושב רצועת עזה, שהורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בשנית, במסגרת הסדר טיעון, בשורה של עבירות שבהן הואשם בשלושה אישומים שיוחסו לו בכתב האישום, כמפורט להלן: חברות בארגון טרור, עבירה לפי סעיף 22(ב) לחוק המאבק בטרור התשע"ו - 2016 (להלן: חוק המאבק בטרור); פעולה בנשק למטרות טרור, עבירה לפי סעיף 30(א) לחוק המאבק בטרור; חבלה בכוונה מחמירה (ניסיון) בנסיבות מעשה טרור, עבירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין) בצירוף סעיף 37(א) לחוק המאבק בטרור; אימונים למטרות טרור, עבירה לפי סעיף 29(ב) לחוק המאבק בטרור; הסתננות מזוינת, עבירה לפי סעיף 4 רישא לחוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט) תשי"ד - 1954; הכנה לביצוע מעשה טרור (רצח), עבירה לפי סעיף 28(א)(3) לחוק המאבק בטרור, ביחד עם סעיף 300 לחוק העונשין; וכן היזק בזדון, עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

על פי האישום הראשון, במועד שאינו ידוע למאשימה, בשנת 2017, פנה הנאשם, שהינו יליד 23.1.2001, לפעיל חמאס בשם באסם, וביקש להצטרף לגדודי עז א-דין אלקאסם - הזרוע הצבאית של חמאס (להלן: הזרוע הצבאית). בעקבות פנייתו התבקש קודם להתחזק מבחינה דתית, ולכן החל הנאשם להשתתף בשיעורי דת של החמאס שנערכו בתדירות של פעם - פעמיים בשבוע, במסגרת שנקראת "אוסרה", במסגד בג'בליה ששייך לחמאס. הנאשם הציע לחברו איסמעיל בדראן (להלן: איסמעיל) להצטרף אליו, והשניים למדו ביחד כארבעה חודשים. לאחר מכן פנה הנאשם לפעיל בזרוע הצבאית בבקשה להשתתף בקורס צבאי, ובקשתו נענתה בחיוב.

זמן קצר לאחר מכן החל קורס "פורסאן 1" שהתקיים במוצב 17 השייך לחמאס, והנאשם השתתף בו ביחד עם עוד כ-30 פעילים וביניהם חברו איסמעיל. לאחר סיומו של הקורס הראשון שנמשך כשבוע, המשיך הנאשם בקורס המשך

"פורסאן 2" באותו המוצב ועם אותם משתתפים, שבמהלכו עברו המשתתפים הדרכות בפירוק והרכבת נשקים כולל קלצ'ניקוב, זחילה וכושר גופני, ובסיומו ביצע כל אחד מהמשתתפים ירי בנשק חי של שלושה כדורים.

סמוך לאחר סיום הלימודים באוסרה, ולפני תחילת האימונים הצבאיים, הצטרף הנאשם לחוליה של פעילים שמכונה "ריבאט", שבה היה גם איסמעיל, שנועדה לפעול נגד כניסת כוחות צה"ל לרצועת עזה. כמה חברים מהחוליה הסתובבו חמושים, וכך גם הנאשם שנשא עמו קלצ'ניקוב, שלוש מחסניות, אפוד ומדים צבאיים. ההנחיות שקיבלו חברי החוליה היו להתעמת עם חיילי צה"ל שנתקלים בהם, ולגרום למותם. החוליה האמורה פעלה בשני אזורים ברפיח, והנאשם פעל במסגרתה בין יום ליומיים בשבוע, בין השעות 22:00 ועד 05:00 לפנות בוקר, עד שנפסקה הפעילות של החוליה, כשבועיים לפני התפרצות מגפת הקורונה.

במסגרת פעילותו בחוליה, מסוף שנת 2017 החל הנאשם להשתתף בתהלוכות השיבה מול גדר הגבול עם ישראל באזור ספיה, והחל משנת 2018 נטל הנאשם חלק בפעילות ה"הטרדות הליליות" בסמוך לגדר הגבול עם ישראל. במסגרת פעולות אלה יידה הנאשם אבנים ולמעלה מ-6 בקבוקי תבערה שהכין במו ידיו, לעברם של חיילי צה"ל. בתגובה ליידוי האבנים והשלכת בקבוקי התבערה, ירו כוחות צה"ל כדורי גומי ואש חיה לעברם של המפגינים, וביום 9.7.20 נפצע הנאשם ברגליו מירי חיילי צה"ל.

על פי **האישום השני**, בתחילת חודש ספטמבר הסתננו הנאשם ואיסמעיל בצוואת לשטח ישראל עם סכינים, כשבכוונתם לפגוע בחיילי צה"ל, אך נתפסו והוחזרו בחזרה לעזה. לאחר מכן, במהלך חודש ספטמבר 2020, תכנן הנאשם ביחד עם איסמעיל להסתנן שוב לישראל ולבצע פיגוע נגד חיילי צה"ל. תכנון ראשוני לבצע פיגוע של הסתננות ועימות יזום עם כוחות צה"ל בכדי לפגוע בחיילים ביחד עם פעיל נוסף של החמאס לא צלח, לאחר שאותו פעיל חזר בו, ובסופו של דבר הציע הנאשם לאיסמעיל כי הם יבצע לבדם את הפיגוע האמור, לחדור לשטח המדינה כשהם מצוידים ברימוני קול ובסכין, לזרוק את הרימונים על חיילי צה"ל, ובמידה שייעצרו לתקוף חייל או חוקר באמצעות הסכין, כשלפי התכנון התכוונו לגרום למותם של חייל או חוקר משום שהם ישראלים, ואיסמעיל הסכים.

ביום 1.10.20 בשעות הבוקר הגיעו הנאשם ואיסמעיל לבית המרקחת בג'בליה וקנו להב מנתחים אותו הסתיר הנאשם בכפכפו, ולהב נוסף אותו הסתיר איסמעיל בכפכפו שלו. לאחר מכן התקדמו השניים לכיוון גדר המערכת כאשר בנוסף ללהבים המוסתרים בכפכפיהם, הם נשאו עימם גם סכין, קאטר, ושני רימוני קול. כשהגיעו לאזור גדר המערכת, הם זוהו על ידי כוחות חמאס שהחלו לירות לכיוונם, והשניים קפצו מעל לגדר התיל ומעל הגדר האלקטרונית ונכנסו לשטח ישראל שלא כדין ולא דרך תחנת גבול, כשהם מצוידים באמצעים שפורטו לעיל, למעט להב המנתחים שהוסתר בכפכפו של איסמעיל, מפני שהכפכף והלהב שבתוכו נפלו בשטח הרצועה בעת מנוסתם מכוחות החמאס.

לאחר חציית הגבול עלו הנאשם ואיסמעיל, עם הרימונים ועם הסכינים, לעמדת שמירה לא מאוישת שנמצאת במקום, וכאשר הגיעו כוחות צה"ל למקום השליכו השניים את הרימונים על מנת להבהיל את החיילים, והרימונים לא התפוצצו, ואף לא הגיעו לקרבת החיילים. כמו כן השליכו לעבר החיילים את החפצים שהיו בידיהם כולל הסכין והקאטר, אך לא פגעו בחיילים. לאחר מכן, בעקבות דרישת החיילים יצאו הנאשם ואיסמעיל מעמדת השמירה והסגירו את עצמם.

לאחר מכן, נאזקו הנאשם ואיסמעיל באזיקונים על ידי חיילי צה"ל ונלקחו בנסיעה מהמקום, כשראשיהם מכוסים. במהלך הנסיעה הצליח הנאשם להשתחרר מהאזיקונים, והבחין חלקית בנעשה ברכב. הנאשם שאל את איסמעיל אם לפגוע במי מהחיילים באמצעות הלהב שהוסתר בכפכף ואולם איסמעיל השיב שלא יעשו זאת כעת משום שראשו מכוסה ולא יוכל לסייע לנאשם.

בהמשך אותו יום, במהלך חקירה עם חוקר שירות הביטחון המכונה "סרוסי", בשלב מסוים כשלא היה אזוק, הצליח הנאשם להוציא את הלהב שהוסתר בכפכפו במטרה לפגוע בחוקר והחזיק בלהב במהלך החקירה, אולם לבסוף נמלך בדעתו והחזיר את הלהב למקום המסתור בכפכפו. הנאשם חזר על מעשיו בשנית בתאריך 4.10.20 כאשר נחקר פעם נוספת עם אותו חוקר, והוציא שוב את הלהב על מנת לפגוע בחוקר, אך במהלך החקירה התוודע בפני החוקר ומסר לו את הלהב.

על פי האישום **השלישי**, בזמן שהנאשם ואיסמעיל ישבו יחד בתא מעצר, הם תכננו לפגוע בסוהר או חוקר כשיוציאו מי מהם לחקירה, באמצעות זרוע המתכת שתכננו לפרק ממסך המחשב שבחדר החקירות. בתאריך 18.10.20 ישב הנאשם לבדו לכמה דקות בחדר החקירות לאחר שהסתיימה חקירתו, הוא הצליח להשתחרר מהאזיקים, ניתק ממסך המחשב זרוע מתכת שמחוברת אליו, וזרק את מסך המחשב לריצפה, כשהוא מתכנן לפגוע בסוהר שעתיד להיכנס בכדי ללוותו לתא מעצר. כאשר נכנס סוהר לחדר, הנאשם הניף את זרוע המתכת וניפץ באמצעות הזרוע את מסך המחשב שנשבר, אולם הסוהר השתלט על הנאשם.

כאמור לעיל, הצדדים הגיעו להסדר טיעון בעניינו של הנאשם, אולם ההסכמה בין הצדדים הצטמצמה לתיקון כתב האישום בלבד, כאשר הוסכם כי הצדדים יהיו חופשיים בטיעוניהם לעונש. יצוין עוד כי במהלך שמיעת הראיות הוגש לנו כתב אישום מתוקן בשנית, טופס הסדר ופסק הדין של איסמעיל (ת/26, ת/26א ות/26 בהתאמה), שנגזרו עליו 5 שנות מאסר ועונשים נלווים, בהתאם להסדר שהוסכם בין הצדדים, ועוד נדון על כך בהרחבה בהמשך.

ב. טיעוני ב"כ הצדדים

טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה הגישה טיעוניה בכתב וציינה כי כתב האישום מתאר שני אירועים נפרדים, ועל כן יש לקבוע מתחם נפרד לאישום הראשון ומתחם נפרד לאישומים השני והשלישי, אשר לשיטת המאשימה מדובר בהם במסכת אירועים מתמשכת אחת.

אשר לערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירות טענה ב"כ המאשימה, כי אין חולק כי הנאשם פגע בשמירה על ביטחון המדינה ותושביה לרבות שמירה על חייליה ואנשי כוחות הביטחון. ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם פעל בנחישות והדגישה כי מדינת ישראל מצויה תחת איום יומי של טרור מרצועת עזה, וכי פעילות הריבאט, צעדות השיבה וההטרדות הליליות, כמו גם ההסתננות המזוינת, כל אלה מביאים להפרת השגרה הביטחונית, וזאת מעבר לסיכון חיי אדם ממשי על ידי יידי אבנים ובקבוקי תבערה לעבר חייל צה"ל. ב"כ המאשימה ציינה עוד כי הנאשם פגע בשמירה על ריבונות המדינה וגבולותיה מפני זרים שכן מדינת ישראל זכאית לגבולות בטוחים ומוגנים, כשהיא קובעת מי רשאי להיכנס לתחומה ומי אינו רשאי לכך, ואילו הנאשם רמס ברגל גסה הבנות אלו בכך שהסתכן לשטח המדינה שלא כדין.

ב"כ המאשימה הפנתה בטיעוניה לדברי ההסבר של הצעת חוק המאבק בטרור והדגישה כי על בית המשפט לתת ביטוי לרציונל שעמד בבסיס חקיקת חוק המאבק בטרור, ובכללו החמרת הענישה שנקבעה בו.

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הדגישה ב"כ המאשימה את חומרת המעשים וציינה כי הנאשם פנה מיוזמתו לבעלי תפקידים בארגוני הטרור השונים ברצועת עזה וביקש להשתלב בפעילותם. כן הביע הנאשם נכונות ללמוד לימודי דת ולעבור אימונים צבאיים במטרה להצטרף לזרוע הצבאית של חמאס ולהשתלב בפעילות המכוונת לפגיעה בחיילי

צה"ל, הן במסגרת הריבאט וצעדות השיבה, והן בדרך של ביצוע פיגוע נגד חיילי צה"ל. שנמנע אך בשל נוכחות מוגברת של חיילי צה"ל שהביאה את הנאשם להסגיר עצמו, לאחר שהשליך יחד עם איסמעיל את הרימונים ואת החפצים שהיו עימם לעבר החיילים.

ב"כ המאשימה ציינה עוד כי למעשיו של הנאשם קדם תכנון מקדים, שבא לידי ביטוי בין היתר בזמן הרב שהקדיש הנאשם לקבלת הכשרה מתאימה ולאיימונים אינטנסיביים, וכן להצטיידות ברימוני קול, בסכינים, בקאטר, ובלהב מוסלק, וכל זאת בכדי לפגוע בחיילי צה"ל. ב"כ המאשימה חזרה והדגישה כי כל אלה מלמדים על נחישותו של הנאשם להוציא את מעשיו אל הפועל, ויתירה מכך - גם לאחר שנעצר על ידי החיילים, הנאשם לא הרפה והמתין לשעת כושר מתאימה בכדי לפגוע באנשי כוחות הביטחון, באמצעות הלהב שהוסלק מבעוד מועד בכפכף שלו.

אשר לנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירות, טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם הוא חלק משמעותי בשרשרת הטרור וכי בכל פעולה לשם קידום פגיעה בביטחון המדינה יש תרומה משמעותית לקידום הטרור. ב"כ המאשימה ציינה כי למרבה המזל לא נגרם נזק לחיי אדם ממעשיו של הנאשם, וזאת חרף מאמציו הרבים של הנאשם שנועדו למטרה זו, והדגישה את הנזק שנגרם למדינה כתוצאה מהצורך להקצות משאבים רבים לצורך הגנה מפני מתקפת טרור מסוג זה שניסו הנאשם וחבריו לבצע. ב"כ המאשימה ציינה עוד את פוטנציאל הנזק הקטלני שעלול היה להיגרם ממעשיו של הנאשם לו אפילו אחת מתכניותיו הייתה מתממשת. כמו כן, הפנתה ב"כ המאשימה לתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם אשר בולטת בו ההתרשמות של שירות המבחן, מרצונו העמוק של הנאשם לפגוע בביטחון המדינה, תוך הבנה כי הוא צפוי לשלם מחיר על מעשיו, והיעדר יכולת להביע צער וחרטה על המעשים שבהם הורשע.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת ציינה ב"כ המאשימה, כי עבירות מסוג זה מחייבות ענישה מחמירה של מאסר בפועל משמעותי למשך שנים רבות, וטענה למתחם ענישה של בין 7 ל-11 שנות מאסר ביחס לאישום הראשון, ולמתחם של 11 - 14 שנות מאסר בפועל ביחס לאישומים השני והשלישי, תוך שהיא עותרת להשית על הנאשם עונש מאסר לתקופה ממושכת של 14 שנים, לצד עונשים נלווים. ב"כ המאשימה הפנתה לכמה פסקי דין שנתייחס אליהם בהמשך.

ב"כ המאשימה הדגישה כי המעשים שהנאשם הודה בעשייתם חמורים במידה ניכרת מהמעשים שאיסמעיל הודה בהם, מפני שהנאשם היה היוזם של מרבית המעשים שמפורטים בכתב האישום, ומפני שהנאשם הורשע בשתי עבירות נוספות, מעבר לעבירות שבהן הורשע איסמעיל. לכן, לטענתה, עונשו של הנאשם צריך להיות חמור במידה ניכרת מהעונש של 5 שנות מאסר שנגזר על איסמעיל במסגרת הסדר הטיעון. נציין כי בהמשך, בפרק של דיון והכרעה, יוקדש דיון נרחב להשוואה בין חלקו של הנאשם ובין חלקו של איסמעיל, באירועים שמפורטים בכתב האישום.

טיעוני ב"כ הנאשם

מנגד ציין ב"כ הנאשם, כי הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן לאחר שניהל הוכחות באופן חלקי, וטען בקשר לאישום הראשון כי מדובר במעשים שבוצעו לפני כחמש שנים בעת שהנאשם היה כבן 16 שנים, והוסיף כי מדובר באישום זהה לזה שבו הורשע שותפו לביצוע העבירות. אשר לערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות טען ב"כ הנאשם כי מדובר בעבירות שבוצעו בשטח רצועת עזה, מקום בו שולט ארגון טרור, וציין כי מדובר במציאות עגומה אליה חשופים ילדים שנחשפים ומושפעים מהאווירה הקיצונית של ההמון, וכי ההשפעה של הריבון על קטינים היא משמעותית הרבה יותר מאשר על בגירים. ב"כ הנאשם ציין עוד כי לא נגרם נזק ממשי כתוצאה ממעשיו של הנאשם, והוסיף כי הנאשם בעצמו נפגע על ידי חיילים ועל כן לשיטתו הנאשם קיבל את עונשו ב"שדה הקרב".

אשר לאישום השני טען ב"כ הנאשם כי מדובר באישום המהותי, שבו הודה הנאשם בהכנה לביצוע מעשה טרור. ב"כ הנאשם הפנה לדברי ההסבר לחוק המאבק בטרור שם נקבע בין היתר כי עבירה זו מהווה חריג לכלל, אשר לפיו מעשי הכנה אינם ברי ענישה, והגבול התחתון לאחריות פלילית נקבע על פי רוב בשלב הניסיון.

אשר לערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, טען ב"כ הנאשם כי אין מחלוקת כי שלום הציבור נפגע כמו גם שלטון החוק והסדר הציבורי. באשר למידת הפגיעה טען ב"כ הנאשם כי מדובר בפגיעה ברף הנמוך מפני שלא נעשה שימוש בקאטר בזמן ההסתננות, רימוני הקול נזרקו מהגג כאשר החיילים נמצאו במרחק ניכר, ומדובר ברימוני קול אשר אין ביכולתם לגרום נזק של ממש. לעניין זה הוסיף ב"כ הנאשם כי גם בלהב שאותו הצליח הנאשם להסתיר ולהכניס לכלא, לא נעשה שימוש ולא נגרם נזק כלשהו, ולבסוף הנאשם מסר אותו לידי חוקריו, ולכן, בסופו של דבר לא נגרמו נזקים ממשיים ממעשיו של הנאשם.

לטענת ב"כ הנאשם יש לזקוף לזכותו של הנאשם את העובדה שהייתה לו יכולת להשתמש בלהב אך בסופו של דבר הוא בחר למסור את הלהב לחוקר, ועל כך לטענתו מגיעות לו נקודות זכות יותר מחברו איסמעיל, שלא עמד בניסיון דומה, ואין לדעת כיצד היה נוהג אם היה נמצא במצבו של הנאשם, עם להב חד בידו מול חוקר שב"כ. ב"כ הנאשם טען עוד בהקשר זה כי אף שאינו עותר לפטור את הנאשם עקב חרטה, לא ניתן להתעלם מהאפשרות שקיימת בחוק בעניין זה, ולכן צריך לשקול לזכותו של הנאשם את עובדת חרטתו עובר לביצוע המעשה כאמור לעיל.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת, טען ב"כ הנאשם כי יש לאבחן את הפסיקה שהוגשה על ידי המאשימה והוסיף כי היא איננה רלבנטית, שכן שם עסקין בעבירות רצח וניסיון רצח, והפנה לפסיקה מטעמו. עוד טען ב"כ הנאשם, כי בכל הנוגע לעבירות שבאישום הראשון, העבירות בוצעו בעת שהנאשם היה בן 16 ועל כן לנאשם הייתה מגבלה להבין את הפסול שבמעשיו בשל גילו הצעיר.

ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו את נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם, שאביו נשוי ל-3 נשים, והנאשם הוא השני בין 19 ילדים שיש לאביו מכל נשותיו, והנאשם חווה בחייו מציאות של חסך נפשי וכספי משמעותי. ב"כ הנאשם מתח ביקורת על תסקיר שירות המבחן, וטען כי ניכרת ממנו עוינות כלפי הנאשם. לדבריו, החובה על פי דין להגשת תסקיר לנאשמים שגילם מתחת ל-21, נועדה להיטיב עם הנאשמים ולתת עדיפות לאפיק הטיפול-שיקומי בשל גילם הצעיר, ואילו בעניינו של הנאשם, התסקיר לא ממלא את ייעודו ומדגיש את נסיבות החומרה במעשיו. מכאן בקשתו של ב"כ הנאשם כי בית המשפט יתעלם מהאמור בתסקיר בבואו לגזור את דינו של הנאשם.

אשר למתחם העונש ההולם, טען ב"כ הנאשם כי לגבי האישום הראשון על המתחם לנוע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל, ולגבי האישומים השני והשלישי על המתחם לנוע בין שנתיים ל-4 שנות מאסר. אשר למיקומו של הנאשם בתוך המתחם טען ב"כ הנאשם כי לאחר שבית המשפט נחשף לחומר הראיות בתיק זה ולחומר שהוגש בנוגע להסדר של איסמעיל - שותפו של הנאשם, אשר בעניינו הגיעו הצדדים להסדר לפיו ירצה עונש של 5 שנות מאסר, יש לגזור על הנאשם עונש זה של 5 שנות מאסר, תוך התחשבות בנסיבותיו האישיות ובגילו הצעיר, וכן בהודאתו של הנאשם ובחיסכון בזמן השיפוט. ב"כ הנאשם הדגיש בהקשר זה את העיקרון של אחידות הענישה, וטען כי העבירות שבהן הודה הנאשם דומות בחומרתן לעבירות שבהן הרשע איסמעיל, ולכן גם העונש צריך להיות דומה.

בדברו האחרון אמר הנאשם את הדברים הבאים: **"אני מצטער. הגעתי רק כדי להיעצר לחמש שנים ולקחת שכר קבוע. את הסכין נתתי לחוקר, לא רציתי לפגוע בו ולא עשיתי כלום ולא נגעתי בו ומסרתי לו את הסכין. אני מבקש עונש זהה לשותף"** (עמ' 115 ש' 7).

ג. דיון והכרעה

עיקרון אחידות הענישה

העיקרון של אחידות הענישה שעלה בטיעוני ב"כ הנאשם, הוא אכן עיקרון בסיסי במשפט הפלילי, ובית המשפט העליון היטיב לתאר לאחרונה את מהותו של העיקרון האמור, בפסק דינו של השופט כבוב בעניין **אזמה**:

עקרון אחידות הענישה מהווה עקרון יסוד במשפט הפלילי, ותכליתו להבטיח שוויון בפני החוק ולמנוע שרירותיות בענישה. יישומו של עיקרון זה הוא כי על מי שביצעו עבירות דומות במהותן, בנסיבות דומות, ולהם נסיבות אישיות ומאפיינים דומים - ראוי שיוחלו שיקולי ענישה דומים...

עקרון זה מקבל משנה תוקף מקום בו מדובר במספר נאשמים שונים, המורשעים בשל מעורבותם באותה הפרשה. במצב דברים זה מקדם עקרון אחידות הענישה את השמירה על יחסיות בין הנאשמים השונים, בהתאם לחומרת מעשיהם ונסיבותיהם האישיות... עם זאת, עקרון אחידות הענישה איננו חזות הכל, אלא מדובר בשיקול אחד מיני שורת שיקולים אותם נדרש בית המשפט לשיקול במעמד גזר הדין.
(ע"פ 2286/21 **אזמה נ' מדינת ישראל** (14.7.2022) פס' 75 ובהפניות שם).

בנסיבות שלפנינו, השוואה בין כתבי האישום של הנאשם ושל איסמעיל, מלמדת על הדמיון הרב שבין שני כתבי האישום, ועל היותם של השניים שותפים באותה פרשה, גם ביחס לאישום הראשון, וגם ביחס לאישומים הנוספים. לכן, אנו סבורים כי יש לתת משקל ממשי לעונש שנגזר על איסמעיל, בבואנו לגזור את עונשו של הנאשם, תוך בחינת השווה והשונה בין השניים, ומבלי להתעלם מיתר הנסיבות שיש לשיקול לפי תיקון 113 לחוק העונשין, באופן שיאפשר לגזור על הנאשם עונש שמבטא את חלקו היחסי בפרשה, בשים לב לרמת הענישה שנקבעה בעניינו של איסמעיל.

ייתכן גם כן עתה כי לטעמנו, העונש שלו עתרה המאשימה - 14 שנות מאסר, כמעט פי 3 מהעונש של 5 שנות מאסר שנגזר על איסמעיל, מחמיר יתר על המידה עם הנאשם, ואינו עולה בקנה אחד עם העיקרון של אחידות הענישה, כפי שיפורט להלן.

בחינת היחס בין עניינו של הנאשם ובין עניינו של איסמעיל

כאמור לעיל, גם נגד איסמעיל, חברו של הנאשם ושותפו לכתב האישום, הוגש כתב אישום, וגם בעניינו הגיעו הצדדים להסדר טיעון, אשר במסגרתו הוגש כתב אישום מתוקן, שדומה במידה רבה לכתב האישום המתוקן שהוגש נגד הנאשם, אולם שונה בכמה פרטים מהותיים שיפורטו להלן. גם ההסדר בין הצדדים בעניינו של איסמעיל שונה מההסדר בעניינו של הנאשם, מפני שהוא כולל הסכמה גם לעניין העונש - בשונה מההסדר בעניינו של הנאשם אשר כאמור התייחס רק לתוכן כתב האישום - בעניינו של איסמעיל שני הצדדים הסכימו ביניהם כי יעתרו ביחד להשית על הנאשם 5 שנות מאסר בפועל החל מיום המעצר, וכן מאסר מותנה לשיקול דעת בית המשפט.

השוואה בין כתב האישום המתוקן שהוגש נגד הנאשם, ובין כתב האישום המתוקן שהוגש נגד איסמעיל מעלה את ההבדלים הבאים: באישום הראשון, כתב האישום נגד הנאשם חמור בשלושה פרטים מהותיים מאשר עניינו של איסמעיל, ואילו כתב האישום נגד איסמעיל חמור בפרט מהותי אחד מעניינו של הנאשם. נקודות החומרה בעניינו של הנאשם

באישום הראשון הם בסעיף 2 שבו נאמר כי הנאשם הוא שיזם את הפנייה לפעיל החמאס, בעניין השתתפות בקורס צבאי, בשונה מאותו סעיף בכתב האישום של איסמעיל, שבו נאמר כי היוזמה לכך באה מפעיל החמאס שפנה לאיסמעיל, שהסכים להצעה; **הפרט השני** הוא בסעיף 6, שבו נאמר כי הנאשם נשא עימו רובה, 3 מחסניות, אפוד ומדים צבאיים במסגרת פעילותו בחוליית הריבאט, בשונה מאיסמעיל שלא נהג כך במסגרת פעילותו בחוליה; **והפרט השלישי** הוא בסעיף 9 שבו נאמר כי במהלך צעדות השיבה הנאשם יידה לעבר חיילי צה"ל כ-6 בקבוקי תבערה שהכין במו ידיו, בשונה מאיסמעיל שיידה כ-10 אבנים וכן רימוני קול שלא צוין מספרם.

נקודת החומרה באישום הראשון ביחס לאיסמעיל נמצאת בסעיף 10 לכתב האישום נגדו, ממנו עולה כי הוא השתתף בנוסף בקורס "תנשיטת" שנערך ע"י חמאס, שבו למד לימודי דת, ביצע אימונים גופניים והשתתף בשמירה על שכונת מגוריו, בשונה מהנאשם שלא השתתף בקורס האמור.

בהינתן כל ההבדלים בין השניים ביחס לאישום הראשון, הורשע הנאשם באישום זה גם בעבירה של ניסיון לחבלה בכוונה מחמירה בנסיבות של מעשה טרור, שיוחסה לו בכתב האישום המתוקן בשנית, ולא יוחסה לאיסמעיל.

גם **באישום השני**, ניתן למצוא שלושה פרטים מהותיים שבהם עניינו של הנאשם חמור יותר מעניינו של איסמעיל. **הפרט האחד** הוא בסעיף 6 ממנו עולה כי הנאשם הוא שיזם את התכנית לפגוע בחוקר באמצעות הלהב שהוסתר בכפפו בכדי לגרום למותו, והציע זאת לאיסמעיל שנתן הסכמתו; **הפרט השני** הוא בסעיף 8 שממנו עולה כי בעת חציית הגבול והכניסה לישראל שלא כדין, רק הנאשם החביא להב מנתחים בכפפו, מפני שהכפף שבו הסתיר איסמעיל את הלהב שלו, נפל בשטח הרצועה, בעת שהשניים נמלטו מכוחות חמאס שירו לעברם; **והפרט השלישי** הוא בסעיפים 11 ו-12 מהם עולה כי בשתי הזדמנויות שונות, הנאשם שלף את הלהב מכפפו בעת חקירה, אף שבסופו של דבר לא פגע בחוקר, ובפעם השנייה אף הסגיר את הלהב לידי החוקר.

לכן, הורשע הנאשם באישום זה בעבירה של הכנה לביצוע מעשה טרור (רצח), שחמורה יותר מהעבירה של קשירת קשר לביצוע רצח שהוא מעשה טרור, שבו הורשע איסמעיל באישום זה.

הנאשם הורשע גם בעבירה של היזק בזדון שיוחס לו באישום השלישי, שאינו קיים בכתב האישום שהוגש נגד איסמעיל.

בהינתן העובדה כי הנאשם הורשע בשתי עבירות נוספות על אלה שבהן הורשע איסמעיל, ובהינתן נסיבות החומרה שקיימות בעניינו, שאין קיימות בעניינו של איסמעיל, אין ספק כי יש לגזור על הנאשם עונש חמור משמעותית מהעונש שנגזר על איסמעיל, שיהיה בו ביטוי לעיקרון ההלימה שהוא העיקרון המנחה בענישה, כעולה מסעיף 40 ב לחוק העונשין.

קביעת מתחם הענישה

על פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב "**בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט**". בהינתן העבירות החמורות שבהן הורשע הנאשם, דומה כי אין צורך להכביר מילים על הפגיעה החמורה בערך העליון בחשיבותו, של ביטחון המדינה וביטחון תושביה, וכן ההגנה על שלומם וביטחונם של אנשי כוחות הביטחון, שהנאשם ניסה לפגוע בהם, ואף החל בהכנות לרצוח אחד מהם. כל המעשים הללו נעשו במסגרת חברותו ופעילותו של הנאשם בארגון החמאס, שהוכרז כארגון טרור, ויש בכך כדי להעצים את חומרת הפגיעה בערכים המוגנים הללו, שהייתה

במעשיו של הנאשם.

כאשר בוחנים את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, המפורטות בסעיף 40ט לחוק העונשין, נראה כי חלק ניכר מהם התקיים בעניינו של הנאשם, ובכלל זה: התכנון המוקדם של ביצוע העבירות, מתוך כוונה לפגוע בחיילים או חוקרים אך בשל היותם ישראלים; חלקו הדומיננטי של הנאשם והשפעתו על איסמיעל, בהיות הנאשם זה שיזם את ההצטרפות לזרוע הצבאית של החמאס ופעל במסגרתה, ויזם גם את ביצוע התכנית להוציא את הפיגוע בעצמם ובהמשך יזם את התוכנית לרצוח את חוקר השב"כ ואף החל בהכנות ממשיות למימושה; הנזק החמור שהיה עלול להיגרם מביצוע העבירות שבהן הורשע הנאשם; הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות בשל חברותו בארגון טרור; וכן יכולתו להימנע מלבצע את המעשים החמורים שבהם הורשע. כל השיקולים הללו הם לחובתו של הנאשם.

מנגד, יש לשקול לזכותו את גילו הצעיר, שכן הנאשם הוא יליד ינואר 2001, ובעת שהצטרף לזרוע הצבאית של החמאס בשנת 2017, כעולה מהאישום הראשון, היה בן 16, וייתכן כי בשל גילו הצעיר, לא הבין את מלוא החומרה של מעשיו, לפחות בכל הנוגע לאישום הראשון. כמו כן, יש לשקול לזכותו את העובדה שבסופו של דבר, למרות שתי ההזדמנויות שהיו לו לממש את תכניתו, שמפורטת באישום השני, כשהוציא את הלהב מהמקום שבו הוסתר בעת שהיה בחקירה בשב"כ, הנאשם לא רק שלא ביצע את זממו, אלא בסופו של דבר אף מסר את הלהב לחוקר והוא שהתוודה בפניו על מה שתכנן לעשות, ויש בהתנהגותו "ראשית חרטה" אם לא למעלה מכך. בכל מקרה, הנזק שנגרם בפועל ממעשיו של הנאשם היה נמוך בהרבה מהנזק שהיה עלול להיגרם, אם היה מצליח לממש אחת מתכניותיו.

באשר לחלוקה לאירועים, אנו סבורים שיש ממש בטענת ב"כ המאשימה כי כתב האישום כולל למעשה שני אירועים נפרדים, ולכן יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אחד מהאירועים, כפי שיפורט להלן, ולמעשה אף הסנגור הסכים לכך.

מדיניות הענישה הנוהגת - האישום הראשון

באשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות שבאישום הראשון, אסתפק בהפניה לשני פסקי דין: האחד שניתן בבית המשפט העליון לפני כמה שנים; והשני שניתן לפני חודשים אחדים בבית משפט זה. בע"פ 6040/14 **חליל נג'אר נ' מדינת ישראל** (31.5.2016) נדון עניינו של המערער שהורשע בבית משפט זה (בתפ"ח 11-12-1567) במסגרת הסדר טיעון שלא כלל התייחסות לעונש, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, נשיאת נשק, חברות בארגון טרוריסטי ופעולה ברכוש למטרות טרור. על פי העובדות המתוארות באישום הראשון המערער שהיה חבר בארגון פת"ח, קשר עם שלושה חברי פת"ח נוספים לבצע ירי לעבר טנקים של צה"ל, כשהם חמושים ברובים מסוג קלצ'ניקוב ובמחסניות, וכאשר הרובה שהיה ברשות המערער היה טעון במחסנית אחת ובידיו שתי מחסניות נוספות. במסגרת הקשר ירו הקושרים יריות אל עבר הטנקים, ואילו המערער ירה כעשרה כדורים, ובהמשך היום חזרו על מעשה זה פעם נוספת. מהאישום השני עולה כי המערער התגייס לגדודי עבד אלקאדר אלחוסיני, אחד מארגוני אל אקצא. במסגרת פעילותו שימש המערער כאחראי על הוועדה החברתית באזור צפון עזה וחילק קופונים ומזון למשפחות שהידיים, וכן סייע לבני משפחותיהם לקבל דרכונים כתגמול עבור ביצוע מעשי הטרור. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון נע בין 4 ל-8 שנות מאסר, ובגין האישום השני 1 - 3 שנות מאסר, וגזר על הנאשם 7 שנות מאסר בפועל. ובית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש, ומדובר בנסיבות שדומות למדי לנסיבות שלפנינו.

בתפ"ח (ב"ש) 6908-10-20 **מדינת ישראל נ' סאלם אבו דאהר** (15.9.2022) נדון עניינו של נאשם, תושב רצועת עזה, אשר הורשע בבית משפט זה בשורה של עבירות בטחון חמורות בניגוד לחוק המאבק בטרור והחוק למניעת הסתננות. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב האישום והורשע בו, והוסכם כי המאשימה תעתור ל - 9

שנות מאסר ואילו ההגנה תהא חופשית בטיעוניה. מהאישום הראשון עולה כי הנאשם התגייס לזרוע הצבאית של וועדות ההתנגדות העממיות, עבר אימונים צבאיים, הכשרות על אמצעי לחימה שונים ואימוני כושר, ושובץ בחוליית תצפית שחבריה ביצעו תצפיות בגבול בכדי להבחין בתנועות כוחות צה"ל, ולהעביר את המידע לפעיל אחר בזרוע הצבאית. **בגין אישום זה הורשע הנאשם בשתי עבירות של חברות בארגון טרור, עבירה של אימונים או הדרכה למטרות טרור, וכן עבירות בנשק, והכל בניגוד לחוק המאבק בטרור.** מהאישום השני עולה כי הנאשם היה שותף לקשר לבצע פעילות צבאית של ירי טילים לעבר ישראל, ובמסגרת זו הנאשם ואחרים הכינו ליד ביתו של הנאשם שני טילים בתוך במות שיגור שכוונו לירי לעבר ישראל, כיוונו טיימר ועזבו את המקום. כתוצאה מכך, שני הטילים שוגרו לעבר ישראל, אחד מהם התפוצץ באוויר והשני נפל בשטח עזה. **בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של ניסיון לרצח המהווה מעשה טרור.** מהאישום השלישי עולה כי הנאשם הסתכן לישראל בכדי להיעצר, כשהוא נושא על גופו מטען חבלה במשקל 7 - 8 ק"ג, שהכיל חומרי נפץ מסוגים שונים, עם חלקי מתכת שונים, והיה בכוחו לגרום למוות אם היה מופעל. **בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירה של פעולה בנשק לפי חוק המאבק בטרור, ובעבירה נוספת של הסתננות מזוינת לפי החוק למניעת הסתננות.** בית המשפט קבע כי מתחם הענישה הראוי בגין האישום הראשון נע בין 4 ל-7 שנות מאסר, בגין האישום השני בין 8 ל-14 שנות מאסר, ובגין האישום השלישי נע המתחם בין 2 ל-5 שנות מאסר, ובסופו של דבר גזר על הנאשם עונש כולל של 9 שנות מאסר, ומדובר בנסיבות שחמורות במידה ניכרת מהנסיבות שלפנינו, ומהעבירות שבהן הורשע הנאשם דנן.

נוכח האמור, אני סבור כי **מתחם העונש הכולל לעבירות ונסיבותיהן שבאישום הראשון נע בין 3 ל-7 שנות מאסר.**

מדיניות הענישה הנוהגת - האישומים השני והשלישי

בתפ"ח (י-ם) 49771-08-18 **מדינת ישראל נ' קפישה** (26.6.2019) נדון עניינו של נאשם שהורשע בעבירה של הכנה למעשה טרור של רצח לפי סעיף 28 (א)(3) לחוק המאבק בטרור, בעבירה נוספת של כניסה לישראל שלא כדין וכן בעבירה של החזקת סכין, כשלחובתו 3 הרשעות קודמות בעבירות ביטחון שבגין ריצה עונשי מאסר. הנאשם הוא תושב חברון שהחליט לבצע פיגוע התאבדות ממניע לאומני בעיר העתיקה בירושלים, שבו התכוון להרוג יהודי חובש כיפה. הנאשם הצטייד בסכין מתקפלת ובמיכל גז פלפל והגיע לעיר העתיקה בירושלים, ולאחר ששוטט כשעתיים ולא מצא קרבן מתאים, החליט לדחות את ביצוע הפיגוע למחרת וחפש מקום ללון. לבסוף נעצר ע"י שוטרים שחשדו בו וביצעו חיפוש בכליו, לאחר שניסה לברוח אך נתפס לאחר מרדף קצר. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 4 ל-8 שנות מאסר והשית על הנאשם 50 חודשי מאסר. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון נמחק לאחר שהנאשם חזר בו מערעורו. מדובר בנסיבות דומות למדי למעשיו של הנאשם באישום השני, אלא שלזכות הנאשם יש לזקוף את העובדה שבסופו של דבר מסר ביוזמתו את הלהב שבאמצעותו תכנן לפגוע בחוקר, בשונה מעניינו של **קפישה** שהיה נחוש לבצע את הפיגוע, ורק בשל מעצרו סוכל הפיגוע מבעוד מועד.

בתפ"ח (חי') 40749-08-19 **מדינת ישראל נ' מצלח** (23.1.2020), שהוגש על ידי ב"כ הנאשם, נדון עניינו של נאשם צעיר, בן 21 בעת ביצוע העבירות ונעדר עבר פלילי, אשר הורשע בעבירות של הכנה למעשה טרור שהוא רצח בנסיבות מחמירות, כניסה לישראל ושהייה בה בניגוד לחוק, החזקת סכין והפרעה לשוטר. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון אשר לא כלל הסכמות לעניין העונש. מדובר באזרח ירדני שהחליט לבצע פיגוע בישראל ממניע לאומני, ותכנן לאתר חייל יהודי כשהוא לבדו, ולרצוח אותו בדקירות סכין. הנאשם יצא מביתו כשהוא מצויד בסכין עם להב באורך 17 ס"מ, ונכנס לשטח ישראל דרך פרצה בגדר הגבול. לאחר מכן הגיע באוטובוס למרכז חדרה, והסתובב ברחוב כאשר הסכין

מוסתר על גופו. כשהתבקש למסור מסמכים מזוהים לשוטרי שחשד בו, שלף הנאשם את הסכין והניפה לעבר השוטרי ושוטרים נוספים שהיו לידו, וכשהשוטרי שלף את נשקו, הנאשם ניסה להימלט והחל מרדף אחריו שהסתיים במעצרו, לאחר שהנאשם נורה ברגלו ע"י השוטרי. בית המשפט קבע כי מתחם העונש נע בין 4 ל-8 שנות מאסר וגזר על הנאשם 5 שנות מאסר, ומדובר בנסיבות חמורות יותר מהנסיבות של הנאשם שלפניו, הן בשל אורך הלהב של הסכין, הן בשל עשיית מעשה הכנה מתקדמים של שלילת הסכין והנפתה לעבר השוטרים, והן בשל הימלטותו ממעצר, שבעקבותיה נאלצו השוטרים לנהל מרדף אחריו ברחובה של עיר, תוך סיכון עוברי אורח תמימים.

בתפ"ח (ב"ש) **מדינת ישראל נ' קאדי** (31.3.2016), נדון עניינו של נאשם תושב רצועת עזה, שהודה במסגרת הסדר טיעון בעבירה של קשירת קשר לפשע (רצח) ובעבירה נוספת של הסתננות מזוינת, וההסדר לא כלל הסכמה לעניין העונש. מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשם החליט לבצע פיגוע נקמה כנגד ישראל בעקבות מות חברו, והסתכן ביחד עם אחר לתחומי מדינת ישראל במטרה לרצוח חייל צה"ל או יהודי, אולם השניים נעצרו על ידי כוחות צה"ל בטרם השלימו את חציית הגדר. בעניינו של הנאשם נקבע מתחם ענישה שבין 3 ל-7 שנות מאסר, ודינו נגזר ל-4 שנות מאסר בפועל, ואילו בעניינו של האחר אשר חלקו היה דומיננטי יותר, נקבע מתחם שבין 4 ל-8 שנות מאסר ודינו נגזר ל-5 שנות מאסר בפועל. עם זאת, ראוי לציין כי העבירה של קשירת קשר שבה הורשע **קאדי**, פחות חמורה מהעבירה של הכנה לביצוע מעשה טרור שהוא רצח, שבה הורשע הנאשם שלפניו.

נוכח האמור, בהינתן מכלול הנסיבות בעניינו של הנאשם, ובהינתן רמת הענישה הנוהגת בעבירות שבהן הורשע הנאשם באישומים השני והשלישי, שהמאשימה הסכימה ביחס אליהם כי מדובר באירוע מתמשך אחד, אנו סבורים כי **מתחם העונש ההולם לעבירות שבאישומים השני והשלישי ולנסיבותיהן נע בין 4 ל-8 שנות מאסר בפועל.**

קביעת העונש בתוך המתחם

מאחר ועסקין בשני אירועים ובשני מתחמי ענישה, יש לקבוע את עונשו של הנאשם בראייה מתכללת של שני המתחמים. זאת, תוך מתן משקל משמעותי לעיקרון של אחידות הענישה, ולעונש של 5 שנות מאסר שנגזר על איסמעיל - שותפו של הנאשם, במסגרת הסדר טיעון, ומבלי להתעלם מכך שחלקו של הנאשם בפרשה חמור במידה ניכרת מחלקו של איסמעיל, כפי שפירטנו בהרחבה לעיל. לפי סעיף 40 יא לחוק העונשין, ניתן לשקול בשלב זה נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ולצורך זה ניתן להסתייע בתסקירי שירות המבחן, בתסקיר הראשון, ובתסקיר המשלים שהוגש כחודש לאחר מכן. התסקיר הראשון מתייחס בין היתר לנסיבות חייו הקשות של הנאשם, שאביו נשוי ל-3 נשים, כשהנאשם הוא השני בין 19 ילדים שיש לאביו מכל נשותיו, והנאשם חווה בחייו מציאות של חסך נפשי וכספי משמעותי.

ראוי לציין בהקשר זה כי תסקירי שירות המבחן מציגים את התמונה המלאה בעניינו של הנאשם, אשר בשל גילו הצעיר קיימת חובה על פי דין לקבל תסקיר של שירות המבחן. כאמור לעיל, התסקיר מפרט את נסיבות חייו הקשות של הנאשם, אולם מתייחס גם להשקפת העולם הקיצונית שהוא דוגל בה, שבאה לידי ביטוי בלקיחת אחריות מלאה על המעשים שהודה בהם בכתב האישום המתוקן, אך לא כביטוי לחרטה על מעשיו, אלא כמעשים שהוא גאה בהם, ואף חש אכזבה מכך שניסיונותיו לפגוע בחיילי צה"ל לא צלחו, כעולה מעמ' 2 לתסקיר הראשון. מכאן מסקנת שירות המבחן כי קיימת אצל הנאשם רמת סיכון גבוהה להישנות עבירות אלימות בכלל, ועבירות נגד ביטחון אזרחי המדינה בפרט. לכן גם שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו, ותחת זאת המליץ על ענישה מוחשית ומשמעותית.

יתירה מכך, בדיון שנערך ביום 27.6.22, לאחר קבלת התסקיר הראשון, טען ב"כ הנאשם כי הנאשם לא הובן כראוי, ולכן הורינו באופן חריג לשירות המבחן לערוך שיחה משלימה עם הנאשם, כדי להבהיר את עמדתו, כפי שהובאה

בתסקיר הראשון. ואכן, נערך בירור משלים עם הנאשם, אולם גם בתסקיר המשלים מיום 26.7.22, הגיע שירות המבחן לאותה מסקנה שאליו הגיע בתסקיר הראשון, בדבר רמת סיכון גבוהה להתנהגות עוברת חוק בעתיד, ואף צוין כי הרושם שהנאשם אינו מתחרט על מעשיו, התחזק בעקבות הבירור משלים שנערך עמו, כעולה מעמ' 2 לתסקיר המשלים, וגם ההמלצה של שירות המבחן בדבר ענישה מוחשית ומשמעותית נותרה בעינה.

כמו כן יש להתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, שהיה קטין בעת ביצוע חלק מהעבירות, ויש לשקול לזכותו של הנאשם גם את סימני החרטה שגילה, כאשר מסר ביוזמתו לחוקר השב"כ את הלהב שהסתיר בכפכפו, ובמידה מסוימת גם בדברים שאמר לאחר הטיעונים לעונש. עברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד והוא כולל הרשעה קודמת אחת בעבירת הסתננות משנת 2015 כשהנאשם היה בן 14.

עם זאת, לא ניתן להתעלם מהדברים שאמר הנאשם בדברו האחרון, ומהתרשמות של שירות המבחן בשני התסקירים שהגיש, כי הנאשם אינו מביע חרטה אמיתית על מעשיו, כי למעשה האידיאולוגיה והשאיפה לפגיעה בנפש ובמדינה שעמדה בבסיס ביצוע העבירות כנגד בטחון המדינה וכוחות הבטחון עדיין שרירה וקיימת, וכי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק של הנאשם, בעבירות אלימות בכלל, ובעבירות של פגיעה בביטחון אזרחי המדינה בפרט.

ד. סוף דבר

סוף דבר, לאחר ששקלנו של מכלול נסיבותיו של הנאשם, ואת השיקולים לקולא ולחומרה שפורטו לעיל, ולאחר שנתנו את דעתנו לעיקרון של אחדות הענישה, בהינתן העונש שנגזר על איסמעיל - שותפו של הנאשם בפרשה זו, בפני מותב אחר בבית משפט זה (תפ"ח 52135-10-20) וכחלק מהסדר טיעון "סגור" בין הצדדים, ובהינתן נסיבות החומרה שקיימות בעניינו של הנאשם, יתר על הנסיבות שקיימות בעניינו של איסמעיל, אנו סבורים כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר חמור יותר מזה שנגזר על איסמעיל, שיהיה בו ביטוי ראוי לחלקו הדומיננטי יותר של הנאשם בפרשה זו, ובעיקר לעבירה של הכנה לביצוע מעשה טרור (רצח). נציין עוד כי למרות המלצת שירות המבחן, לא ראינו מקום להשית על הנאשם גם קנס כספי, שלא הושת בגזר דינו של איסמעיל.

נוכח האמור אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 9 שנים בניכוי ימי מעצרו בתיק זה.
2. מאסר על תנאי של 12 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור את העבירות שבהן הורשע בתיק זה או עבירת אלימות שהיא פשע או כל עבירה נגד ביטחון המדינה.

זכות ערעור כחוק בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג חשוון תשפ"ג, 07 נובמבר 2022, במעמד הצדדים.

אהרון משניות,
שופט

גילת שלו, שופטת

סגנית הנשיאה יעל רז-
לוי, אב"ד